

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **3943** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 16110 от 29.04.2022 година, подадена от С. А. Р., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], бул. Ц. Б. III, [жилищен адрес] срещу решение № ПИ-136/04.04.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане изх.№ С220022-137-0002978/10.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, с което не е уважено възражение за изтекла погасителна давност относно публични вземания по изпълнително дело № 22120003679/2012 г.

Според жалбоподателя незаконосъобразни са заключенията на публичния изпълнител и на директора на ТД на НАП С. относно липсата на изтекъл срок на погасителна давност по отношение на задълженията за периодите м. декември 2010 г. и периода на 2011 г. Твърди, че напълно погрешно са приложени разпоредбите на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.март 2020 г. (в сила от 24.03.2020 г.). На следващо място оспорва отказът да бъдат приети като недължими: глоба в размер на 100,00 лв. по електронен фиш №К3641323/19.05.2020 г., такси в размер на 9,67 лв. по изпълнителен лист №5250/2011/16.11.2012 г. с взыскател Софийски районен съд, глоба по наказателно постановление №19-1116-000742/ 19.06.2019 г. в размер на 40,00 лв. с взыскател Главна дирекция Национална полиция ОД на МВР - Б. и глоба по Ф.

№GT741964/02.06.2021 г. с взискател Главна дирекция Национална полиция ОД на МВР - В. Т., в размер на 20,00 лв. Твърди, че длъжник по тези задължения не е той в качеството си на физическо лице, а адвокатско дружество, в което бил съдружник, но към момента на подаването на искането до ТД на НАП не притежава и това качество. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение и на потвърденото със същото разпореждане, като преписката бъде изпратена на публичния изпълнител със задължителни указания за отписване на посочените задължения.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адвокат Б.. Последният поддържа жалбата, на посочените в същата основания, както и заявените искания. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата - директорът на ТД на НАП С., представляван от юрисконсулт П., оспорва същата като неоснователна и изразява искане да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III-то отделение, 16 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По отношение на С. А. Р. е образувано Изпълнително дело /ИД/ № 22120003679/2012 г. за установени и изискуеми публични задължения. На 14.01.2021 г. от задълженото лице е подадено Искане за прихващане или възстановяване по реда на чл. 129, ал.1 от ДОПК с вх. № 94-0-33/14.01.2021 г., с което е поискано да бъде извършено възстановяване на недължимо платени и събрани суми по РА №Р-[ЕГН]/11.01.2012 г. за м. 12.2008 г. и м. 01-11.2009 г., събрани след датата 03.01.2020 г., на която е направено възражение за изтекла погасителна давност; Възобновяване на производството и коректно разпределение на събраните суми след 03.01.2020 г. и отписване по давност и на всички изискуеми суми и за м. 12.2009 г.; Лихви за забава върху сумите, събрани след датата 03.01.2020 г., на която е направено възражение за изтекла погасителна давност. По повод искането е извършена проверка на С. А. Р. с ЕГН [ЕГН] и е издадено А. №П-22220221012134-004-001/15.02.2021 г., който е връчен на 18.02.2021 г.

На 06.10.2021 г., на основание чл. 62, ал. 1 и ал. 2 от АПК, въз основа на подадена молба №П- 22220221012134-056-001/25.02.2021 г. и на извършена проверка за наличие на очевидна фактическа грешка в Акт за прихващане или възстановяване №П-22220221012134-004- 001/15.02.2021 г. е издадено Решение №П-22220221036986-134-001/06.10.2021 г. за поправка на А..

На 24.01.2022 г., на основание чл. 62, ал. 1 и ал. 2 от АПК, въз основа на подадена молба №П- 22220221012134-056-002/20.01.2022 г. и на извършена проверка за наличие на очевидна фактическа грешка в Акт за прихващане или възстановяване №П-22220221012134-004- 001/15.02.2021 г. е издадено Решение №П-22220222015500-134-001/24.01.2022 г. за поправка на А., като е прихваната сума в размер на 17 011,28 лв. /седемнадесет хиляди и единадесет лева и двадесет и осем стотинки/.

От С. Р. е постъпило възражение/искане с вх. № 94-С-250/01.03.2022 г., на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК с искане за погасяване на публични вземания по Ревизионен акт /РА/ №[ЕГН]/2012 г. за период 2009 г., 2010 г. и 2011 г. поради изтекла погасителна давност. В отговор на същото, с разпореждане с изх. №С220022-137-0002978/10.03.2022 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., на

основание чл. 226, ал. 1 от ДОПК е отказано да бъдат признати за погасени по давност установените публични вземания по изпълнителното дело.

Разпореждането на публичния изпълнител е оспорено пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. № 94-С-346/22.03.2022 г., по описа на ТД на НАП С..

С решение № ПИ-136/04.04.2022 г. на директора на ТД на НАП С. жалбата на директора на С. А. Р. е оставена без уважение като неоснователна.

Решението е връчено на С. А. Р. по електронен път, на 19.04.2022 г. С срещу решение № ПИ-136/04.04.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото със същото разпореждане изх.№ С220022-137-0002978/10.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е подадена жалба, адресирана до Административен съд София град, с вх. № 94-С-346/20.04.2022 г. на ТД на НАП С..

При тези данни съдът приема, че жалбата срещу решението, до Административен съд София-град, е подадена в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Решението на директора на ТД на НАП С. е издадено в рамките на законоустановената компетентност на органа по място, по материя и по степен. Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК, директорът на ТД на НАП С., като компетентна териториална дирекция, в съответствие с правомощията си, се е произнесъл с решение по оспореното разпореждане на публичния изпълнител.

Настоящият състав на съда намира, че оспореното Решение № ПИ - 136/04.04.2022 г. е издадено в законоустановената писмена форма, съдържа изискуемите реквизити и е мотивирано.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните задължения се погасяват с изтичането на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се платят, освен ако в закон е предвиден по- кратък срок. Давността спира при определени условия, изчерпателно изброени в ал. 1 на чл. 172 от ДОПК и се прекъсва с издаването на акт за установяване на публичното вземане и с предприемането на действия за принудително изпълнение - чл. 172, ал. 2 от същия кодекс.

Съгласно чл. 171, ал. 2 от ДОПК, с изтичането на десетгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е трябвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато: 1. задължението е отсрочено или разсрочено; 2. вземането в предявено в производство по несъстоятелност; 3. е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение; 4. изпълнението е спряно по искане на длъжника; 5. е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел II а.

Обстоятелства от категорията на изброените не са установени по отношение на процесните задължения.

Искането на С. Р. за отписване поради изтекла погасителна давност на задълженията по №[ЕГН]/2012 г. за м. декември 2010 г. и 2011 г. е прието за неоснователно. Изложено е, че въз основа на подадена молба №П-22220221012134-056-002/20.01.2022 г. и на извършена проверка за наличие на

очевидна фактическа грешка в Акт за прихващане или възстановяване №П-22220221012134-004- 001/15.02.2021 г. е издадено Решение №П-22220222015500-134-001/24.01.2022 г. за поправка на А., е което е прихваната е сума в размер на 17 011,28 лв. /седемнадесет хиляди и единадесет лева и двадесет и осем стотинки/ - представляваща задължения по изпълнителното дело. Публичният изпълните се е позовал на разпоредбата на чл. 128, ал. 1, изречение второ от ДОПК, според която може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност.

По отношение на искането за погасяване на задълженията по давност е изложено, че срокът за плащане за задълженията за период м. декември 2010 г. е бил 2011 г. и давностният срок започва да тече от 01.01.2012 г., съответно и за задълженията за 2011 г. давностният срок е започнал да тече от 01.01.2012 г. На основание пар. 29 от Преходни и заключителни разпоредби на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /в сила от 24.03.2020 г./ до отмяната на извънредното положение: 1. Срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК не се прилага; 2. Освен в случаите по чл. 172, ал. 1 от ДОПК, давността спира да тече и за времето на обявеното извънредно положение.

Направен е извод, че 10-годишният давностен срок за публичните задължения по РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. за период м. декември 2010 г. и за периодите на 2011 г., е бил спрял за периода на извънредното положение, считано от 24.03.2020 г. до 21.05.2020 г.

Така изложените съображения на публичния изпълнител са възприети и от директора на ТД на НАП С. в издаденото от него решение № ПИ-136/04.04.2022 г.

Съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно в тази част. Искането на С. А. Р. за погасяване по давност на задължения по РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. за период м. декември 2010 г. и за периодите на 2011 г. е било предмет и на предходно искане от негова страна. С Разпореждане изх. № С220022-137-0000670 от 24.01.2022 г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., издадено на основание чл.226, ал.1 ДОПК, е оставено без уважение искането/възражение вх.№ С220022-000-0000412 от 10.01.2022 г. за погасяване на публични вземания по изпълнително дело № 22120003679/2012 г. поради изтекла погасителна давност. В разпореждането е посочено, че задълженията по РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. за периода от 2009 г. до м.ноември 2010 г. са прекратени с Разпореждане изх.№ С210022-035-0283815/29.09.2021 г. поради изтекла давност. По отношения на задълженията за периодите от м. декември 2010 г. и за 2011 г. е прието, че давностният срок е започнал да тече от 01.01.2012 г. и на основание пар.29 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение до отмяната на извънредното положение срокът по чл.171, ал.2 ДОПК е спрял да тече. Цитираното разпореждане е потвърдено, в резултат от проведено обжалване пред директора на ТД на НАП С. с негово решение № ПИ-32А от 10.02.2022 г. Решението е било оспорено пред Административен съд София-град. С Решение № 3594/30.05.2022 г., постановено по адм. д. № 2347/2022г., по описа на Административен съд София-град по жалба на С. А. Р. е отменено Решение № ПИ-32А от 10.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Разпореждане изх. № С220022-137-0000670 от 24.01.2022 г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта, с която не е прекратено изпълнително дело № 22120003679/2012 г. относно установени с РА

№ [ЕГН]/11.01.2012 г. публични вземания за периода от 01.12.2010 г. до 30.11.2011 г. и преписката е върната в посочената част на публичния изпълнител при ТД на НАП С. за предприемане на действия съобразно мотивите на решението. Решението е влязло в сила и като такова подлежащо на изпълнение.

Видно от изложените в същото мотиви съдът подробно е обосновал извод, че разпоредбата на § 29, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение не продължава срока по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, както погрешно е прието от директора на ТД на НАП С.. Смишълът и целта на разпоредбата са да не изтече давностният срок при действието на обявеното извънредно положение, съгласно чл. 3, т. 1 от с.з., което е привременна мярка за защита интересите на кредитора, неспособен да действа поради наличието на извънредни непредвидени обстоятелства. Тази мярка престава да действа с настъпване на събитието, визирано в хипотезата на § 29, т. 1 /отмяна на извънредното положение/, действието ѝ е обвързано с определен срок, след който правните последици, породени от това действие отпадат. Няма и не може да има за последица продължаване на срока по чл. 171, ал. 2 от ДОПК със срока на действие на § 29, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение. Това е така на първо място с оглед използвания в § 29, т.1 от с.з. глагол „не се прилага“. И на второ място, с оглед спецификата на абсолютния давностен срок, който по силата на чл.171, ал.2 ДОПК се прилага независимо от „спирането и прекъсването на давността“. Поради това разпоредбата на § 29, т.2 от с.з., която урежда ново основание за спиране на сроковете наред с посочените в чл.172, ал.1 ДОПК, е неотнормирана към изтичането на срока по чл.171, ал.2 ДОПК, тъй като последният не се влияе от спирането и прекъсването на давността. Решението по адм. д. № 2347/2022г., по описа на Административен съд София-град е окончателно и е влязло в сила.

С оспореното в настоящото производство решение и потвърденото със същото разпореждане на С. А. Р. е направен повторен отказ за погасяване на задълженията по РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. за период м. декември 2010 г. и за периодите на 2011 г., като публичният изпълнител и директорът на ТД на НАП С. са преповторили същите мотиви. Решение № 3594/30.05.2022 г., постановено по адм. д. № 2347/2022г., по описа на Административен съд София-град е постановено след издаването на оспорените в настоящото производство решение № ПИ-136/04.04.2022 г. на директора на Териториална дирекция на ТД на НАП С. и разпореждане изх.№ С220022-137-0002978/10.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“. На основание чл. 142, ал.2 от АПК приложима в настоящото производство на основание на параграф от ДР на ДОПК съдът е длъжен да се съобрази с промяната във фактическото положение в резултат от постановеното и влязло в законна сила Решение № 3594/30.05.2022 г., постановено по адм. д. № 2347/2022г., по описа на Административен съд София-град. В резултат от същото, с влязъл в сила съдебен акт е отменен отказът на публичния изпълнител да признае за погасени по давност задълженията по РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. за период м. декември 2010 г. и за периодите на 2011 г., като е указано със задължителна сила същите да бъдат признати за погасени. Следователно, повторният отказ, направен с оспореното решение № ПИ-136/04.04.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото разпореждане изх.№ С220022-137-0002978/10.03.2022 г. е незаконосъобразен, както на основание изложените вече в Решение № 3594/30.05.2022 г., постановено по адм. д. № 2347/2022г., по описа на Административен съд

София-град съображения, така и поради противоречие с влязъл в сила съдебен акт.

Съдът намира за незаконосъобразно и позоваването на Решение №П-22220222015500-134-001/24.01.2022 г. за поправка на А., с което е прихваната сума в размер на 17 011,28 лв. /седемнадесет хиляди и единадесет лева и двадесет и осем стотинки/. Видно от определение № 7412/26.09.2022 г., постановено по адм. д. № 6255/2022 г., по описа на Административен съд София-град, този акт не е влязъл в сила, тъй като АССГ е отменил решение-№ 461 от 29.03.2022г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с което е оставена без разглеждане жалбата с вх. № 94-С-64/21.01.2022г. на С. А. Р. срещу решение № П-22220221036986-134-001 от 06.10.2021г. за поправка на Акт за прихващане и възстановяване № П - 22220221012134-004-001 от 15.02.2021 г. и е върнал делото като преписка на директора на дирекция „ОДОП“ – С. за произнасяне по същество по подадената жалба. Следователно извършеното прихващане не може да се приеме за безспорно.

Предвид изложеното, оспореното решение № ПИ-136/04.04.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. и разпореждане изх.№ С220022-137-0002978/10.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, следва да се отменят в частта, с която не е уважено възражението за изтекла погасителна давност относно публични вземания по изпълнително дело № 22120003679/2012 г., касаещи задълженията по РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. за период м. декември 2010 г. и за периодите на 2011 г. Делото като преписка следва да се изпрати на публичен изпълнител при ТД на НАП С. за ново произнасяне по направеното от С. А. Р. искане с вх. № 94-С-250/01.03.2022 г., на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК за погасяване на публични вземания по Ревизионен акт /РА/ №[ЕГН]/2012 г. за период от м. 12. 2010 г. до м. 11 2011 г., включително поради изтекла погасителна давност, при съобразяване на изложените в настоящото решение указания относно тълкуването и прилагането на закона и съобразяване с влязлото в сила Решение № 3594/30.05.2022 г., постановено по адм. д. № 2347/2022г., по описа на Административен съд София-град, като и с постановените актове по оспорването на решение № П-22220221036986-134-001 от 06.10.2021г. за поправка на Акт за прихващане и възстановяване № П - 22220221012134-004-001 от 15.02.2021 г.

Неоснователна е жалбата на С. А. Р. в останалата ѝ част, относно задълженията за глоба в размер на 100,00 лв. по електронен фиш №К3641323/19.05.2020 г., такси в размер на 9,67 лв. по изпълнителен лист №5250/2011/16.11.2012 г. с взыскател Софийски районен съд, глоба по наказателно постановление №19-1116-000742/ 19.06.2019 г. в размер на 40,00 лв. с взыскател Главна дирекция Национална полиция ОД на МВР - Б. и глоба по Ф. №GT741964/02.06.2021 г. с взыскател Главна дирекция Национална полиция ОД на МВР - В. Т. в размер на 20,00 лв. Твърди, че тези задължения не са негови, в качеството му на физическо лице, а следва да се считат на адвокатско дружество, на което понастоящем не е член. На тези основания претендира посочените задължения да не бъдат търсени от него и производството по събирането им да бъде прекратено. С. Р. не представя никакви доказателства в подкрепа на изложените твърдения, с оглед на което и съдът не може да приеме същите за верни.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски съобразно уважената част от претенцията. Представени са доказателства за направени разноски в размер на 1080 лв. за платено адвокатско възнаграждение и 10 лева държавна такса. Оспорването е отхвърлено за 169,67 лв., с оглед на което на жалбоподателя се дължат разноски в размер 1070,00 лв. На ответника се дължат разноски, съгласно уважената част в размер на размер от 200 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 268 от ДОПК и чл. 160, ал.3 от ДОПК, вр. чл. 144, ал.2 от ДОПК, Административен съд София - град, III-то отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПИ-136/04.04.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., в частта с която е оставена без уважение жалбата на С. А. Р. срещу разпореждане изх.№ С220022-137-0002978/10.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, в частта, с която не е уважено възражението за изтекла погасителна давност относно публични вземания по изпълнително дело № 22120003679/2012 г., касаещи задълженията по РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. за период от м. декември 2010 г. до месец ноември 2011 г., включително.

ИЗПРАЩА делото като преписка на публичен изпълнител в отдел „Събиране“ при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. за ново произнасяне по направеното от С. А. Р. искане с вх. № 94-С-250/01.03.2022 г., на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК за погасяване на публични вземания по Ревизионен акт №[ЕГН]/2012 г. за период от м. 12. 2010 г. до м. 11 2011 г., включително поради изтекла погасителна давност, при съобразяване на изложените в настоящото решение указания относно тълкуването и прилагането на закона и съобразяване с влязлото в сила Решение № 3594/30.05.2022 г., постановено по адм. д. № 2347/2022г., по описа на Административен съд София-град, като и с постановените актове по оспорването на решение № П-22220221036986-134-001 от 06.10.2021г. за поправка на Акт за прихващане и възстановяване № П - 22220221012134-004-001 от 15.02.2021 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Р. срещу решение № ПИ-136/04.04.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане изх.№ С220022-137-0002978/10.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, в останалата част.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на С. А. Р., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], бул. Ц. Б. III, [жилищен адрес] сума в размер на 1070 (хиляда и седемдесет) лева, деловодни разноски.

ОСЪЖДА С. А. Р., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], бул. Ц. Б. III, [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 200 (двеста) лева, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: